

31994L0062

L 365/10

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

31.12.1994.

DIREKTIVA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA 94/62/EZ**od 20. prosinca 1994.****o ambalaži i ambalažnom otpadu**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 100.a,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s postupkom predviđenim u članku 189.b Ugovora ⁽³⁾,

budući da različite nacionalne mjere za gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom moraju biti usklađene kako bi, u jednu ruku, sprečavale bilo kakav njegov utjecaj na okoliš ili smanjenje takvog utjecaja, osiguravajući na taj način visoku razinu zaštite okoliša, i, u drugu ruku, osigurale funkcioniranje unutarnjeg tržišta i izbjegavanje zapreka trgovini te iskrivljavanje i ograničavanje natjecanja u Zajednici;

budući da je najbolji način sprečavanja stvaranja ambalažnog otpada smanjivanje ukupne količine ambalaže;

budući da je potrebno, u odnosu na ciljeve ove Direktive, poštovati opće načelo da poduzete mjere u jednoj državi članici u svrhu očuvanja okoliša ne smiju imati negativan utjecaj na sposobnost druge države članice u postizavanju ciljeva Direktive;

budući da je smanjivanje ambalaže bitno za održivi rast koji posebno zahtijeva Ugovor o Europskoj uniji;

budući da ova Direktiva mora obuhvatiti sve vrste ambalaže stavljene na tržište i sav ambalažni otpad; stoga Direktiva

Vijeća 85/339/EEZ od 27. lipnja 1985. o spremnicima za tekućine za ljudsku potrošnju ⁽⁴⁾ mora biti stavljena izvan snage;

budući da ambalaža ima izuzetno važnu socijalnu i gospodarsku ulogu i stoga se mjere predviđene ovom Direktivom moraju primjenjivati ne dovodeći u pitanje drugo odgovarajuće zakonodavstvo koje utječe na kvalitetu i prijevoz ambalaže ili ambalažirane robe;

budući da u skladu sa strategijom Zajednice o gospodarenju otpadom utvrđenoj u Rezoluciji Vijeća od 7. svibnja 1990. o politici otpada ⁽⁵⁾ i Direktivi Vijeća 75/442/EEZ od 15.7.1975. o otpadu ⁽⁶⁾, gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom, mora u prvom redu uključiti sprečavanje nastanka ambalažnog otpada i, kao dodatno temeljno načelo, uporabu ambalaže, recikliranje i ostale oblike obnove ambalažnog otpada i zbog toga, smanjivanje konačnog odlaganja takvog otpada;

budući da, sve dok ne dođe do znanstvenog i tehnološkog napretka na području postupaka obnove, potrebno je dati prednost uporabi i recikliranju kad se ima u vidu utjecaj na okoliš; budući da to u državama članicama zahtijeva uspostavu sustava koji će jamčiti vraćanje uporabljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada; budući da je potrebno najhitnije dovršiti procjene o vijeku trajanja kako bi opravdale jasno mjesto na ljestvici među ambalažom koja se može uporabiti, reciklirati i obnoviti;

budući da se nastanak ambalažnog otpada sprječava na temelju odgovarajućih mjera, uključujući i pobude iz država članica u skladu s ciljevima ove Direktive;

budući da države članice mogu u skladu s Ugovorom poticati sustav uporabe ambalaže koja se može uporabiti na za okoliš siguran način, u svrhu iskorištavanja prednosti doprinosa takvog sustava na zaštitu okoliša;

budući da sa stajališta okoliša recikliranje mora smatrati kao važan dio obnove, s posebnim pogledom potrebno je gledati

⁽¹⁾ SL C 263, 12.10.1992., str. 1. i SL C 285, 21.10.1993., str. 1.

⁽²⁾ SL C 129, 10.5.1993., str. 18.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 23. lipnja 1993. (SL C 194, 19.7.1993., str. 177.), Zajedničko stajalište Vijeća od 4. ožujka 1994. (SL C 137, 19.5.1994., str. 65. (SL C 205, 25.7.1994., str. 163.)). Potvrđeno 2. prosinca 1993. (SL C 342, 20.12.1993., str. 15.). Zajednički tekst Mirovnog odbora od 8. studenoga 1994.

⁽⁴⁾ SL L 176, 6.7.1985., str. 18. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 91/629/EEZ (SL L 377, 31.12.1991., str. 48.).

⁽⁵⁾ SL C 122, 18.5.1990., str. 2.

⁽⁶⁾ SL L 194, 25.7.1975., str. 39. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 91/156/EEZ (SL L 78, 26.3.1991., str. 32.).

na smanjenje potrošnje energije i primarnih sirovina kao i na konačno odlaganje otpada;

budući da je obnova energije jedan od djelatovnih vidova obnove ambalažnog otpada;

budući da ciljevi obnove i recikliranja postavljeni u državama članicama moraju biti ograničeni unutar određenih raspona djelovanja kako bi vodili računa o različitim stanjima u državama članicama i kako bi se izbjeglo stvaranje zapreka za trgovinu, te ometanja natjecanja;

budući da, u svrhu postizanja rezultata u srednjoročnom razdoblju i davanja gospodarskim subjektima, potrošačima i javnoj vlasti potrebne izglede za daljnju budućnost, rok za srednjoročno razdoblje se mora odrediti za postizanje ranije navedenih ciljeva, a ciljevi za kraj dugoročnog razdoblja moraju biti određeni kasnije, vodeći računa da se ti ciljevi bitno uvećavaju;

budući da bi Europski parlament i Vijeće morali na temelju izvještaja Komisije, izučavati kako, praktično iskustvo stečeno u državama članicama radeći na postizavanju tih ciljeva, tako i znanstvene pronalasku u procjenjivanju znanja kao što su to ekološke ravnoteže;

budući da države članice koje imaju, ili će donijeti, programe koji idu dalje od tih ciljeva u korist visoke razine zaštite okoliša pod uvjetom da takve mjere izbjegnu poremećaje na unutarnjem tržištu i ne sprečavaju druge države članice u ispunjavanju ove Direktive; budući da Komisija mora odobriti takve mjere nakon odgovarajuće provjere;

budući da, u drugu ruku, nekim državama članicama može biti dozvoljeno prihvaćanje nižih ciljeva zbog posebnih okolnosti u tim državama članicama, pod uvjetom da one dosegnu najniži cilj za obnovu u standardnom roku, i standardne ciljeve u nekom kasnijem roku;

budući da gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom zahtijeva uspostavu sustava povrata, prikupljanja i obnove; budući da takvi sustavi moraju biti otvoreni za sudjelovanje svih zainteresiranih strana i biti namijenjeni izbjegavanju diskriminacije uvoznih proizvoda i zapreka trgovini ili ometanju natjecanja, te jamčiti najveći mogući opseg povrata ambalaže i ambalažnog otpada, u skladu s Ugovorom;

budući da pitanje označavanja ambalaže u Zajednici zahtijeva daljnje proučavanje, ali Zajednica o tome mora odlučiti u skoroj budućnosti;

budući da je u svrhu smanjivanja na najmanju moguću razinu utjecaja ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš kao i u svrhu izbjegavanja zapreka trgovini i ometanja natjecanja, također potrebno pobliže odrediti osnovne zahtjeve koji određuju sastav i prirodu ponovne upotrebljivosti i obnovljivosti uključujući reciklažnost ambalaže;

budući da prisutnost škodljivih metala i drugih tvari u ambalaži mora biti ograničena imajući u vidu njihov utjecaj na okoliš (posebno u svjetlu njihove najvjerojatnije prisutnosti u emisijama ili pepelu kad se ambalaža spaljuje, ili u lužnatim otplavinama ako je otpad zatrpan pod zemlju); budući da je važno, kao prvi korak prema smanjenju otrovnosti ambalažnog otpada, sprečavati dodavanje škodljivih teških kovina u ambalažu i osigurati da se takve tvari ne ispuštaju u okoliš, s odgovarajućim iznimkama koje mora odrediti Komisija u posebnim slučajevima kroz postupak Odbora;

budući da, ako se želi dostići visoka razina recikliranja i izbjeći zdravstvene i sigurnosne poteškoće onih zaposlenika koji skupljaju i prerađuju ambalažni otpad, je bitno da takav otpad bude razvrstan prema porijeklu;

budući da se zahtjevi izrade ambalaže ne bi trebali primjenjivati na ambalažu koja se rabi za neki proizvod prije stupanja na snagu ove Direktive; budući da je prijelazno razdoblje za stavljanje na tržište ambalaže također zatraženo;

budući da je pri utvrđivanju vremena za pripremu stavljanja na tržište ambalaže koja bi ispunila sve bitne uvjete potrebno voditi računa o činjenici da nadležna tijela za normizaciju već pripremaju europske norme;

budući da bi se propisi o načinima dokazivanja sukladnosti s nacionalnim normama počeli primjenjivati bez odgođene;

budući da mjere iz ove Direktive podrazumijevaju razvoj kapaciteta za obnovu i recikliranje te prodaje za reciklirane ambalažne materijale;

budući da uvrštavanje recikliranog materijala u ambalažu ne smije biti suprotno odgovarajućim propisima o higijeni, zdravlju i zaštiti potrošača;

budući da su podaci o ambalaži i ambalažnom otpadu potrebni za cjelokupno područje Zajednice radi nadzora provedbe ciljeva ove Direktive;

budući da je iznimno važno da svi oni koji su uključeni u proizvodnju, uporabu, uvoz i distribuciju ambalaže i ambalažiranih proizvoda postanu svjesniji u kolikoj mjeri ambalaža postaje otpad, i da u skladu s načelom onečišćivač plaća oni prihvaćaju odgovornost za taj otpad; budući da razvoj i provedba mjera predviđenih ovom Direktivom mora uključivati i zahtijevati tijesnu suradnju svih partnera, gdje je to primjereno, u duhu solidarne odgovornosti;

budući da potrošači imaju ključnu ulogu u gospodarenju ambalažom i ambalažnim otpadom i stoga moraju biti primjereno obaviješteni u svrhu prilagođavanja svojeg ponašanja i stavova;

budući da će uklapanje posebnog poglavlja o gospodarenju ambalažom i ambalažnim otpadom, potrebno u skladu s Direktivom 75/442/EEZ doprinijeti učinkovitoj provedbi ove Direktive;

budući da u svrhu olakšavanja postizanja ciljeva ove Direktive, može biti za Zajednicu i države članice primjereno da koriste gospodarske instrumente u skladu s odredbama Ugovora, kako bi se izbjegli novi oblici protekcionizma;

budući da bi države članice ne dovodeći u pitanje Direktivu Vijeća 83/189/EEZ od 28. ožujka 1983. o utvrđivanju postupaka obavješćivanja u području tehničkih normi i pravila⁽¹⁾, morale obavijestiti Komisiju o prijedlozima svih mjera koje namjeravaju donijeti prije njihovog donošenja, kako bi se moglo utvrditi jesu li one u skladu s Direktivom ili ne;

budući da prilagodbu znanstvenom i tehničkom napretku identifikacije ambalažnog sustava i formata u odnosu na sustav baze podataka mora osigurati Komisija prema postupku odbora;

budući da je potrebno predvidjeti posebne mjere koje je potrebno donijeti za rješavanje poteškoća u provedbi ove Direktive, te gdje je to prikladno, i sa samim postupkom odbora,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ciljevi

1. Cilj ove Direktive jest usklađivanje nacionalnih propisa za gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom kako bi, u jednu ruku, spriječila svaki njihov utjecaj na okoliš svih

⁽¹⁾ SL L 109, 26.4.1983., str. 8. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 92/400/EEZ (SL L 221, 6.8.1992., str. 55.).

država članica jednako kao i na okoliš trećih zemalja ili kako bi smanjila takav utjecaj vodeći računa o visokom stupnju zaštite okoliša, i u drugu ruku, kako bi osigurala funkcioniranje unutar-njeg tržišta te izbjegla zapreke trgovini i ometanja i ograničenja natjecanja u Zajednici.

2. U tu svrhu ova Direktiva utvrđuje mjere kojima je osnovni cilj, sprečavanje proizvodnje ambalažnog otpada i kao dodatnim temeljnim načelima, uporabi ambalaže, recikliranju i drugim oblicima obnove ambalažnog otpada i, stoga, smanjenju konačnog odlaganja takvog otpada.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Direktiva obuhvaća svu ambalažu stavljenju na tržište u Zajednici i sav ambalažni otpad, koji se rabi ili je ispušten iz industrijskog, trgovačkog, dućanskog, uslužnog, kućanskog ili bilo kojeg drugog izvora, neovisno o uporabljenom materijalu.

2. Ova Direktiva se primjenjuje ne dovodeći u pitanje važeće zahtjeve za kvalitetom ambalaže kao što su to oni koji se odnose na sigurnost, zaštitu zdravlja i higijene ambalažiranih proizvoda ili važećih zahtjeva prijevoza ili odredbama Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu⁽²⁾.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „Ambalaža” znači svi proizvodi bez obzira na prirodu materijala od kojeg su izrađeni ili su korišteni za sadržavanje, čuvanje, rukovanje, isporuku i predstavljanje robe, od sirovina do gotovih proizvoda, od proizvođača do korisnika ili potrošača. „Nepovratni” predmeti uporabljeni u iste svrhe također se smatraju ambalažom.

„Ambalaža” se sastoji samo od:

- (a) prodajna ambalaža ili primarna ambalaža, npr. ambalaža stvorena da čini proizvod za krajnjeg korisnika ili potrošača na prodajnom mjestu;
- (b) skupna ambalaža ili sekundarna ambalaža, npr. ambalaža stvorena da čini u trenutku kupnje zbir određenog

⁽²⁾ SL L 377, 31.12.1991., str. 20.

broja proizvoda bilo da je on prodan kao takav krajnjem korisniku ili potrošaču, ili služi samo kao sredstvo kojim se pune police na prodajnom mjestu; ona se može odvojiti od proizvoda bez utjecanja na njegova svojstva;

(c) transportna ambalaža ili tercijarna ambalaža, npr. ambalaža stvorena da olakša rukovanje i prijevoz određenog broja proizvoda ili skupnih ambalaža u svrhu sprečavanja fizičkog dodira i transportnih oštećenja. Transportna ambalaža ne uključuje kontejnere za cestovni, željeznički, brodski ili zračni prijevoz;

2. „ambalažni otpad” znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen pojmom otpada iz Direktive 75/442/EEZ, osim proizvodnih ostataka;

3. „gospodarenje ambalažnim otpadom” znači gospodarenje otpadom u skladu sa Direktivom 75/442/EEZ;

4. „sprečavanje” znači smanjenje količine i štetnosti za okoliš od:

— materijala i tvari sadržanih u ambalaži i ambalažnom otpadu,

— ambalaže i ambalažnog otpada u fazi proizvodnog postupka i u promociji, distribuciji, korištenju te fazi uništenja

posebno razvojem „čistih” proizvoda i tehnologije;

5. „oporaba” znači svaki postupak kojim ambalaža, koja je bila stvorena i oblikovana da u okviru vijeka trajanja podnese neki najmanji broj putovanja ili obrtanja, bude ponovno napunjena ili uporabljena za istu svrhu za koju je stvorena, sa ili bez potpore pomoćnih proizvoda prisutnih na tržištu koji bi ambalaži pomogli da se opet napuni; takva uporabljena ambalaža će postati ambalažni otpad kad ju više neće biti moguće uporabiti;

6. „obnova” znači svaki primjenljivi postupak iz Priloga II. B Direktivi 75/442/EEZ;

7. „recikliranje” znači ponovna uporaba u proizvodnom postupku nad otpadnim materijalima za njegovu primarnu ili neke druge svrhe uključujući i organsku reciklažu, osim uporabe otpada za energetske svrhe;

8. „uporaba otpada za energetske svrhe” znači uporaba gorivog ambalažnog otpada kao sredstva za stvaranje energije kroz neposredno spaljivanje sa ili bez drugog otpada, ali sa dobivanjem topline;

9. „organsko recikliranje” znači aerobna (kompostiranje) ili anaerobna (biometanizacija) obrada, pod nadziranim uvjetima i korištenjem mikroorganizama, biorazgradivih dijelova ambalažnog otpada, koji stvara stabilizirane (neaktivne) organske ostatke ili metan;

10. „odlaganje” znači bilo koji od primjenljivih postupaka iz Priloga II. A Direktivi 75/442/EEZ;

11. „gospodarski subjekti” u odnosu na ambalažu znači dobavljači ambalažnog materijala, proizvođači ambalaže i pretvarači, punjači i korisnici uvoznici, trgovci i distributeri, državna tijela i organizacije javnoga prava;

12. „dobrovoljni sporazum” znači sporazum koji je u propisanoj formi sklopljen između nadležnih javnih tijela države članice i toga gospodarskog sektora, koji mora biti dostupan svim strankama koje žele ispunjavati uvjete iz sporazuma sa svrhom postizanja ciljeva ove Direktive.

Članak 4.

Sprečavanje

1. Države članice osiguravaju da se, uz mjere za sprečavanje stvaranja ambalažnog otpada donesene u skladu s člankom 9. ove Direktive, provode i druge preventivne mjere. Takve druge mjere mogu biti nacionalni programi ili slične mjere koje se prema potrebi donose, nakon savjetovanja s gospodarskim subjektima, i osmišljene da sakupljaju i koriste se mnogim inicijativama poduzetim u državama članicama u odnosu na sprečavanje. Te mjere ispunjavaju ciljeve iz ove Direktive kako je navedeno u članku 1. stavku 1. ove Direktive.

2. Komisija pomaže poticanje sprečavanja tako da u skladu sa člankom 10. ove Direktive potiče razvoj odgovarajućih europskih normi.

Članak 5.

Države članice mogu poticati sustave za uporabu ambalaže, koja može biti u skladu sa Ugovorom uporabljena na za okoliš siguran način, u skladu s Ugovorom.

Članak 6.

Obnova i recikliranje

1. Radi ispunjavanja ciljeva iz ove Direktive, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi dostigle slijedeće ciljeve na čitavom svom području;

- (a) najkasnije pet godina od dana do kojeg ova Direktiva mora biti prenesena u nacionalno zakonodavstvo, mora biti obnovljeno po težini najmanje 50 %, a najviše 65 % ambalažnog otpada;
- (b) u okviru tog općeg cilja, i u istom roku potrebno je reciklirati po težini najmanje 25 % i najviše 45 % od ukupnosti ambalažnih materijala sadržanih u ambalažnom otpadu sa najmanje 15 % po težini za svaki ambalažni materijal;
- (c) najkasnije 10 godina od dana do kojeg ova Direktiva mora biti prenesena u nacionalno zakonodavstvo, mora biti obnovljen i recikliran postotak ambalažnog otpada koji mora odrediti Vijeće u skladu sa stavkom 3. točkom (b) ovog članka s tendencijom bitnog povišavanja ciljeva iz točaka (a) i (b).
2. Države članice, gdje je to prikladno, potiču uporabu materijala dobivenog reciklažom ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda.
3. (a) Europski parlament i Vijeće na temelju privremenog izvještaja Komisije, i četiri godine od dana iz stavka 1. (a) ovog članka na temelju završnog izvještaja, proučavaju praktično iskustvo stečeno u državama članicama u postizanju ciljeva i ciljeva iz stavka 1. točaka (a) i (b) te stavka 2. ovog članka, kao i pronalaskeske znanstvenih istraživanja i tehnikama ocjenjivanja o spoznajama kao što su ekološke ravnoteže.
- (b) Najkasnije šest mjeseci prije isteka prve petogodišnje faze koju iz stavka 1. točke (a) ovog članka, Vijeće kvalificiranom većinom i na prijedlog Komisije, odrediti ciljeve za slijedeću petogodišnju fazu iz stavka 1. točke (c) ovog članka. Taj postupak se zatim ponavlja svakih pet godina.
4. Mjere i ciljeve iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka države članice objavljuju i s njima upoznaju širu javnost te gospodarske subjekte.
5. Grčka, Irska i Portugal mogu, zbog svojih posebnih okolnosti, npr. značajno veliki broj malih otoka, prisutnost ruralnog i planinskog područja te sadašnje niske razine potrošnje ambalaže, odlučiti:
- (a) postignuti, najkasnije pet godina od dana provedbe ove Direktive, niže ciljeve od onih iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka, ali ispuniti barem 25 % onih za obnovu;
- (b) odgoditi u isto vrijeme postizanje ciljeva iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka do kasnijeg roka koji, međutim, ne kasnije od 31. prosinca 2005.

6. Države članice koje su donijele ili će donijeti programe koji prelaze ciljeve iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka i koje su se u tu svrhu osigurale primjerene mogućnosti za recikliranje i obnovu, smiju postizati takve ciljeve u interesu visoke razine zaštite okoliša, pod uvjetom da te mjere ne dovedu do ometanja unutarnjeg tržišta i ne priječe drugim državama članicama ispunjavanje Direktive. Države članice moraju o tome obavijestiti Komisiju. Komisija potvrđuje te mjere nakon što je provjerila, u suradnji s državama članicama da su te mjere u skladu sa gore navedenim zahtjevima i ne predstavljaju samovoljan način diskriminacije ili prikriveno ograničavanje trgovine među državama članicama.

Članak 7.

Sustavi za povrat, prikupljanje i obnovu

1. Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da su uspostavljeni sustavi za:

- (a) povrat i/ili prikupljanje uporabljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada kod potrošača, drugog krajnjeg korisnika, ili nekih drugih ambalažnih tokova u želji da ju usmjere prema drugim najprikladnijim oblicima gospodarenja otpadom;
- (b) uporabu ili obnovu uključujući reciklažu ambalaže i /ili prikupljenog ambalažnog otpada,

kako bi ispunile ciljeve iz ove Direktive.

Ti su sustavi otvoreni za sudjelovanje gospodarskim subjektima iz tih sektora, kao i za sudjelovanje nadležnih javnih tijela. Oni se pod nediskriminirajućim uvjetima također primjenjuju na uvozne proizvode, uključujući detaljne dogovore i cijene određene za pristup takvom sustavu, te su ti sustavi osnovani kako bi se izbjegle trgovačke zapreke ili ometanje natjecanja u skladu s Ugovorom.

2. Mjere iz stavka 1. ovog članka predstavljaju dio politike koja vrijedi za svu ambalažu i ambalažni otpad i uzima u obzir posebno zahtjeve koji se odnose na zaštitu okoliša i zdravlja, sigurnosti i higijene potrošača; zaštitu kvalitete, izvornosti i tehnička svojstva ambalažirane robe i uporabljenih materijala; te zaštitu prava nad industrijskim i trgovačkim vlasništvom.

Članak 8.

Sustav označivanja i identifikacije

1. Vijeće u skladu s uvjetima iz Ugovora najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive donosi odluke o označivanju ambalaže.

2. Za olakšavanje prikupljanja, uporabe i obnove uključujući reciklažu, ambalaža za potrebe svoje prepoznatljivosti i razvrstavanja te industrije na ambalaži se navodi priroda materijala upotrijebljenog u ambalaži.

U tom smislu, Komisija najkasnije 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive, na temelju Priloga I. i u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive, određuje označivanje brojevima i kratice na kojima se temelji identifikacijski sustav i navodi materijale na koje se primjenjuje identifikacijski sustav u skladu s istim postupkom.

3. Ambalaža ima odgovarajuću oznaku bilo na vlastitoj površini bilo na naljepnici. Ta oznaka mora biti jasno vidljiva i lako čitljiva. Oznake moraju imati određenu izdržljivost i trajnost, uključujući i nakon otvaranja ambalaže.

Članak 9.

Osnovni zahtjevi

1. Države članice osiguravaju da se tri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive, ambalaža može stavljati na tržište samo ako ispunjava sve osnovne zahtjeve iz ove Direktive uključujući i Prilog II.

2. Od datuma iz članka 22. stavka 1. ove Direktive, države članice pretpostavljaju da su ispunjeni svi osnovni zahtjevi iz ove Direktive uključujući Prilog II. kada ambalaža ispunjava:

(a) odgovarajuće usklađene norme, čiji su referentni brojevi objavljeni u *Službenom listu Europskih zajednica*. Države članice objavljuju referentne brojeve nacionalnih normi koje prenose te usklađene norme;

(b) odgovarajuće nacionalne norme iz stavka 3. ovog članka ako u područjima koje obuhvaćaju te norme ne postoje usklađene norme.

3. Države članice moraju upoznati Komisiju s tekstovima svojih nacionalnih normi iz stavka 2 točke (b) ovog članka, koje smatraju da ispunjavaju zahtjeve iz ovog članka. Komisija te tekstove odmah prosljeđuje drugim državama članicama.

Države članice objavljuju upućivanja na te norme. Komisija osigurava da su ona objavljena u *Službenom listu Europskih zajednica*.

4. Kad država članica ili Komisija smatra da norme iz stavka 2. ovog članka ne ispunjavaju u potpunosti osnovne zahtjeve iz stavka 1. ovog članka, Komisija ili država članica predmet prosljeđuje na odlučivanje Odboru osnovanom Direktivom 83/189/EEZ uz navođenje razloga za to, Odbor bez odgovode daje svoje mišljenje.

O mišljenju Odbora Komisija obavještuje države članice je li potrebno te norme povući iz objave iz stavka 2. i 3. ovog članka, ili ne.

Članak 10.

Normizacija

Komisija prema potrebi, potiče pripremu europskih normi koje se odnose na osnovne zahtjeve iz Priloga II.

Komisija posebno potiče pripremu europskih normi koje se odnose na:

- mjerila i metodologije analize vijeka trajanja ambalaže,
- postupke mjerenja i provjere prisutnosti teških metala i drugih opasnih tvari u ambalaži i njihovom oslobađanju iz ambalaže i ambalažnog otpada u okoliš,
- mjerila za najmanji sadržaj recikliranog materijala u ambalaži, za određene vrste ambalaže,
- mjerila za postupke recikliranja,
- mjerila za postupke kompostiranja i proizvedeni kompost,
- mjerila za označivanje ambalaže.

Članak 11.

Koncentracije teških metala prisutnih u ambalaži

1. Države članice osiguravaju da ukupna koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma prisutnih u ambalaži ili ambalažnim sastojcima ne prelazi sljedeće:

- 600 ppm po težini dvije godine nakon dana iz članka 22. točke 1. ove Direktive,
- 250 ppm po težini tri godine nakon dana iz članka 22. točke 1. ove Direktive,
- 100 ppm po težini pet godina nakon dana iz članka 22. točke 1. ove Direktive

2. Koncentracije iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuju se na ambalažu koja je u potpunosti izrađena od olovnog kristalnog stakla na način određen u Direktivi 69/493/EEZ ⁽¹⁾.

3. Komisija u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive, određuje:

⁽¹⁾ SL L 326, 29.12.1969., str. 36.

- uvjete pod kojima se gore navedene koncentracije ne primjenjuju na reciklirane materijale i na proizvodne prstene koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca.
- vrste ambalaže koje su izuzete od zahtjeva iz stavka 1. alineje 3.

Članak 12.

Sustav informiranja

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale uspostavljanje baze podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu, tamo gdje ih još nema, i to na usklađenom temelju kako bi se državama članicama i Komisiji omogućio nadzor nad provedbom ciljeva postavljenih iz ove Direktive.

2. U tu svrhu, baze podataka osiguravaju posebno podatke o raširenosti, svojstvima i razvoju ambalaže i pritjecanju ambalažnog otpada (uključujući podatke o otrovnosti ili opasnosti od ambalažnih materijala i sastojaka koji se rabe u njihovoj izradi) na razini pojedinih država članica.

3. Radi usklađivanja svojstava i predstavljanje dobivenih podataka, te kako bi podatke država članica učinile međusobno kompatibilnima, države članice osiguravaju Komisiji vlastite podatke koje imaju u obliku koji određuje Komisija godinu dana nakon stupanja na snagu ove Direktive na temelju Priloga III., u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive.

4. Države članice u osiguravanju detaljnih podataka uzimaju u obzir pojedine probleme malih i srednjih poduzetnika.

5. Dobiveni podaci dostupni su zajedno s nacionalnim izvještajima iz članka 17. ove Direktive, a ti podaci se također dopunjuju u svim kasnijim izvještajima.

6. Države članice zahtijevaju od svih uključenih gospodarskih subjekata da nadležnim tijelima dostavljaju pouzdane podatke iz svog sektora kako to zahtijeva ovaj članak.

Članak 13.

Podaci za korisnike ambalaže

Države članice moraju, u roku od dvije godine od dana iz članka 22. stavka 1. ove Direktive poduzeti mjere, kako bi osigurale korisnicima ambalaže, uključujući posebno i potrošače, potrebne podatke o:

- sustavima za povrat, prikupljanje i obnovu koji su im na raspolaganju,
- njihovoj ulozi i doprinosu u pogledu uporabe, obnove i recikliranja ambalaže i ambalažnog otpada,
- značenju oznaka na ambalaži koja postoji na tržištu,
- primjerenim elementima planova za gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom iz članka 14. ove Direktive.

Članak 14.

Planovi gospodarenja otpadom

Za ostvarivanje ciljeva i mjera iz ove Direktive države članice u planove gospodarenja otpadom, prema članku 17. Direktive 75/442/EEZ, uvrštavaju posebno poglavlje o postupanju s ambalažom i ambalažnim otpadom, uključujući mjere donesene na temelju članka 4. i 5. ove Direktive.

Članak 15.

Gospodarski instrumenti

Na temelju odgovarajućih odredaba Ugovora, Vijeće donosi gospodarske instrumente za poticanje postizanja ciljeva iz ove Direktive. U nedostatku takvih mjera, države članice smiju, u skladu sa načelima koja uređuju politiku u okolišu Zajednice, između ostalog, načelom onečišćivač plaća, te obvezama iz Ugovora, donijeti mjere za ostvarivanje ovih ciljeva.

Članak 16.

Obavješćivanje

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 83/189/EEZ, prije donošenja takvih mjera, države članice obavješćuju Komisiju o prijedlozima mjera koje namjeravaju donijeti u okviru ove Direktive, osim mjera fiskalne prirode, ali uključujući tehničke podatke vezane uz fiskalne mjere koje potiču ispunjavanje takvih tehničkih zahtjeva, a sve u svrhu omogućavanja Komisiji da ih ispita u svjetlu postojećih propisa, pri čemu se za svaki pojedini slučaj primjenjuje postupak propisan navedenom Direktivom.

2. Ako je predložena mjera istodobno i tehnički propis u smislu Direktive 81/189/EEZ, država članica može u postupku obavješćivanja iz ove Direktive navesti da je obavješćivanje također jednako valjano za Direktivu 83/189/EEZ.

Članak 17.**Obveza izvješćivanja**

Države članice izvješćuju Komisiju o primjeni ove Direktive u skladu s člankom 5. Direktive Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. o standardiziranju i racionaliziranju izvješća o provedbi određenih direktiva koje se odnose na okoliš⁽¹⁾. Prvo izvješće obuhvaća razdoblje od 1995. do 1997.

Članak 18.**Sloboda stavljanja na tržište**

Države članice na svojem području ne sprečavaju stavljanje na tržište ambalaže koja ispunjava odredbe ove Direktive.

Članak 19.**Prilagodba znanstvenom i tehničkom napretku**

Izmjene potrebne za prilagodbe identifikacijskog sustava znanstvenom i tehničkom napretku - iz članka 8. stavka 2. ove Direktive, Prilog 1. i zadnji odlomak članka 10. ove Direktive - te oblici tablice koji su u vezi sa sustavom baze podataka - iz članka 12. stavka 3. ove Direktive i Prilog III. - donose se u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive.

Članak 20.**Posebne mjere**

1. Komisija u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive određuje tehničke mjere potrebne za rješavanje svih poteškoća u primjeni odredaba ove Direktive, posebno pri primarnom ambalažiranju medicinskih proizvoda i farmaceutskih proizvoda, ambalaža za sitne te luksuzne proizvode.

2. Komisija također podnosi izvještaj Europskom parlamentu te Vijeću o svakoj mjeri koju je potrebno poduzeti, ako je potrebno zajedno s prijedlogom.

Članak 21.**Odborski postupak**

1. Komisiji pomaže odbor sastavljen od predstavnika država članica i kojim predsjedava predstavnik Komisije.

2. Predstavnik Komisije odboru podnosi prijedlog mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor dostavlja svoje mišljenje o prijedlogu u roku koji odredi predsjedatelj u skladu s hitnošću predmeta. Mišljenje se donosi većinom glasova kako je to predviđeno člankom 148. stavkom 2. Ugovora, u slučaju odluka koje mora donijeti Vijeće na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica se ponderiraju na način naveden u tom članku. Predsjedatelj nema pravo glasa.

3. (a) Komisija donosi predložene mjere ako su one u skladu s mišljenjem odbora.

(b) Ako predložene mjere nisu u skladu s mišljenjem odbora, ili ako nikakvo mišljenje nije dano, Komisija, bez odgođe, podnosi Vijeću prijedlog koji je u vezi s mjerama koje je potrebno poduzeti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

Ako, po isteku roka, koji ni u jednom slučaju ne smije biti dulji od tri mjeseca od dana podnošenja prijedloga Vijeću, Vijeće nije odlučilo, predložene mjere donosi Komisija.

Članak 22.**Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 30. lipnja 1996. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

2. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja određuju države članice.

3. Uz to, države članice Komisiji dostavljaju svoje zakone i druge propise koji se odnose na primjenu ove Direktive.

4. Zahtjevi za izradom ambalaže ni u jednom se slučaju ne primjenjuju na ambalažu koja se rabila za neki proizvod prije dana stupanja na snagu ove Direktive.

5. Države članice dopuštaju za razdoblje najviše od 5 godina od dana stupanja na snagu ove Direktive, stavljanje na tržište ambalaže koja je bila izrađena prije tog dana i ako je bila u skladu važećim nacionalnim zakonodavstvom.

⁽¹⁾ SL L 377, 31.12.1991., str. 48.

Članak 23.

Direktiva 85/339/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od dana iz članka 22. stavka 1. ove Direktive.

Članak 25.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 1994.

Članak 24.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu* Europskih zajednica.

Za Europski parlament

Predsjednik

K. HÄNSCH

Za Vijeće

Predsjednik

K. KINKEL

PRILOG I.

IDENTIFIKACIJSKI SUSTAV

Brojevima se označuje tako da je od 1 do 19 za plastiku, od 20 do 39 za papir i karton, od 40 do 49 za metal, od 50 do 59 za drvo, od 60 do 69 za tekstilne tkanine te od 70 do 79 za staklo.

Identifikacijski sustav smije također za određene materijale koristiti kratice (npr. HDPE *high density polietilen* - polietilen visoke gustoće). Materijali se mogu identificirati uz pomoć sustava brojeva i/ili kratica. Identifikacijske se oznake postavljaju u sredini i/ili ispod grafičke oznake koja upućuje na prirodu ambalaže po pitanju njezine prikladnosti za oporabu ili obnovu.

PRILOG II.

OSNOVNI ZAHTJEVI O SASTAVU I PRIRODI AMBALAŽE, NJEZINE PONOVNE UPORABLJIVOSTI, OBNOVLJIVOSTI, UKLJUČUJUĆI RECIKLABILNOST**1. Zahtjevi koji se posebno odnose na izradu i sastav ambalaže**

- Ambalaža se izrađuje tako da obujam i težina ambalaže bude ograničena na najmanje veličine primjerene održavanju potrebne razine sigurnosti, higijene i naklonosti potrošača ambalažiranom proizvodu.
- Ambalaža je osmišljena, proizvedena i komercijalizirana na takav način da dopušta ponovnu uporabu, obnovu, uključujući reciklažu, te da u najvećoj mogućoj mjeri smanji utjecaj na okoliš kad ambalažni otpad ili ostaci preostali nakon provedbe gospodarskih mjera upravljanja ambalažnim otpadom budu odloženi.
- Ambalaža se proizvodi tako da škodljive i druge rizične tvari i materijal kao sastavni dijelovi ambalažnog materijala ili koji od ambalažnih sastojaka bude smanjen na najmanju moguću mjeru u vezi s prisutnošću u emisijama, pepelu, lužnatim otplavinama, kad ambalaža ili ostaci preostali nakon provedbe gospodarskih mjera upravljanja ambalažnim otpadom budu spaljeni ili zatrpani pod zemlju.

2. Zahtjevi koji se posebno odnose na prirodu ponovne uporabljivosti ambalaže

Sljedeći se zahtjevi moraju istodobno zadovoljiti:

- fizička svojstva i značajke ambalaže moraju izdržati određeni broj putovanja ili obrtanja, u normalnim predviđenim uvjetima uporabe,
- mogućnost prerade uporabljene ambalaže tako da se udovolji zdravstvenim i sigurnosnim uvjetima koji vrijede za radnu snagu,
- ispunjavanje zahtjeva koji se posebno odnose na ambalažu koja se može obnoviti kad se ta ambalaža više ne može ponovno uporabiti i tako postaje otpad.

3. Zahtjevi koji se posebno odnose na prirodu obnovljivosti ambalaže**(a) Ambalaža koja se može obnoviti kao materijal za recikliranje**

Ambalaža mora biti proizvedena na takav način da omogući recikliranje određenog postotka od težine materijala iskorištenog u proizvodnji proizvoda za tržište, u skladu sa sadašnjim standardima u Zajednici. Određivanje tog postotka može varirati zavisno od vrste materijala od kojeg je ambalaža.

(b) Ambalaža koja se može obnoviti u obliku uporabe otpada za energetske svrhe

Ambalažni otpad obrađen u energetske svrhu mora imati najmanju donju kaloričnu vrijednost kako bi se vraćanje energije omogućilo na najbolji mogući način.

(c) Ambalaža koja se može obnoviti kompostiranjem

Ambalažni otpad obrađen radi kompostiranja mora biti takve biorazgradive prirode da ne smeta odvojenom prikupljanju i postupku kompostiranja ili pogonu u koji je ubačen.

(d) Biorazgradiva ambalaža

Biorazgradivi ambalažni otpad mora biti takve prirode da može podnijeti fizičko, kemijsko, termalno ili biološko razlaganje, tako da se najveći dio gotovog komposta na kraju rastavlja na ugljikov dioksid, biomasu i vodu.

PRILOG III.

**PODACI KOJE DRŽAVE ČLANICE MORAJU UKLJUČITI U SVOJE BAZE PODATAKA U VEZI S
AMBALAŽOM I AMBALAŽNIM OTPADOM (U SKLADU S TABLICAMA OD 1. DO 4.)**

1. Za primarnu, sekundarnu i tercijarnu ambalažu:
 - (a) količine za svaku širu kategoriju materijala od ambalaže koja se koristi u državi (proizvedeno + uvezeno - izvezeno) (tablica 1.);
 - (b) ponovno uporabljene količine (tablica 2.).
2. Za otpad koji potječe ili ne potječe od domaćinstava:
 - (a) količine za svaku širu kategoriju materijala, obnovljenog i odloženog u državi (proizvedeno + uvezeno - izvezeno) (tablica 3.);
 - (b) reciklirane i obnovljene količine za svaku širu kategoriju materijala (tablica 4.).

TABLICA 1.

Količina ambalaže (primarne, sekundarne i tercijarne) potrošene na državnom području pojedine države

	Proizvedena tonaža	- Izvezena tonaža	+Uvezena tonaža	= Ukupno
Staklo				
Plastika				
Papir/karton (uklj. kompozit)				
Metal				
Drvo				
Ostalo				
Ukupno				

TABLICA 2.

Količina ambalaže (primarna, sekundarna i tercijarna) oporabljena na području pojedine države

	Tonaža potrošene ambalaže	Oporabljena ambalaža	
		Tonaža	Postotak
Staklo			
Plastika			
Papir/karton (uklj. kompozit)			
Metal			
Drvo			
Ostalo			
Ukupno			

TABLICA 3.

Količina ambalažnog otpada obnovljenog i odloženog na području pojedine države

	Tonaža proizvedenog otpada	- Tonaža izvezenog otpada	+Tonaža uvezenog otpada	= Ukupno
Kućni otpad				
Staklena ambalaža				
Plastična ambalaža				
Papirna/kartonska ambalaža				
Kartonska/kompozitna ambalaža				
Metalna ambalaža				
Drvena ambalaža				
Ukupni ambalažni otpad iz domaćinstava				
Otpad koji ne potječe iz domaćinstva				
Staklena ambalaža				
Plastična ambalaža				
Papirna/kartonska ambalaža				
Kartonska/kompozitna ambalaža				
Metalna ambalaža				
Drvena ambalaža				
Ukupni otpad koji ne potječe iz domaćinstava				

TABLICA 4.

Količina ambalažnog otpada recikliranog ili obnovljenog na području pojedine države

	Ukupna tonaža obnovljenog i odloženog otpada	Reciklirane količine		Obnovljene količine	
		Tonaža	Postotak	Tonaža	Postotak
Kućni otpad					
Staklena ambalaža					
Plastična ambalaža					
Papirna/kartonska ambalaža					
Kartonska/kompozitna ambalaža					
Metalna ambalaža					
Drvena ambalaža					
Ukupni otpad iz domaćinstva					
Otpad koji ne potječe iz domaćinstva					
Staklena ambalaža					
Plastična ambalaža					
Papirna/kartonska ambalaža					
Papirna/kompozitna ambalaža					
Metalna ambalaža					
Drvena ambalaža					
Ukupni otpad koji ne potječe iz domaćinstava					